

«За селом, за посірілим тином...» (1957)

Вінграновський Микола Степанович

* * *

За селом, за посірілим тином,
В лопухах великої весни,
Під бджолиним і хмариним плином
Причаївся півень навісний.

І коли з холодного порогу
Вилітає сон зорю стрічать,
Вибігає півень на дорогу
І вбиває зрошених дівчат.

Горне крильми золоту спідницю,
Мітить дзьобом вдарити між брів...
Йдуть дівчата помирать в пшеницю
Під сюрчання сірих цвіркунів.

Вип'є тіні безробітний південь,
З'їсть цибулі з хлібом — що даси.
Йде похило безробітний півень
В лопухи напитися роси...

Повен мрій дівочої загуби,
Кине крила в білий медоцвіт,
Дасть пір'їну вітрові у губи
І засне, вдивляючись у світ.

1957

Постійна адреса: http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/za_selom_za_posirilym_tynom